

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 13 iulie 2015 – Dow Chemical Ibérica S.A./Administración del Estado

(Cauza C-372/15)

(2015/C 311/44)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Dow Chemical Ibérica S.A.

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

- 1) Decizia 2013/448/UE ⁽¹⁾ este contrară articolului 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale ⁽²⁾ prin aceea că factorul de corecție a fost stabilit prin intermediul unui mecanism care, încălcând obligația de motivare, nu permite operatorilor de instalații afectați să ia cunoștință de informațiile, calculele și criteriile avute în vedere pentru adoptarea acestuia?
- 2) Prin modul în care stabilește plafonul pentru emisiile provenite din industrie și factorul de corecție transsectorial, prevăzute la articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE ⁽³⁾ și la articolul 15 din Decizia 2011/278/UE ⁽⁴⁾, Decizia 2013/448/UE încalcă articolul 10a alineatul (1) și articolul 23 alineatul (3) din Directiva din 2003, menționată anterior, întrucât nu a fost întocmită în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută de Decizia 1999/468/CE ⁽⁵⁾?
- 3) Având în vedere că Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE creează o asimetrie între:
 - baza de calcul prevăzută la articolul 10a alineatul (5) literele (a) și (b) din [Directiva 2003/87/CE], prin faptul că nu include emisiile provenite din producerea de energie electrică prin arderea gazelor reziduale și prin cogenerarea de energie termică în instalațiile menționate în anexa I la directiva respectivă, și
 - criteriile stabilite la articolul 10a alineatele (1) și (4) din aceeași directivă în vederea alocării de cote cu titlu gratuit, care, în schimb, include această categorie de emisii:
 - a) Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE încalcă articolul 10a alineatul (5) coroborat cu articolul 3 litera (u) și cu articolul 10a alineatul (1) al treilea paragraf *in fine* din Directiva 2003/87/CE, ca urmare a faptului că prevăd că emisiile produse prin arderea gazelor reziduale sau prin generarea de energie termică în instalațiile care produc energie electrică, menționate în anexa I la directiva respectivă, sunt considerate, în orice caz, emisii ale „producătorilor de energie electrică” în vederea stabilirii plafonului pentru emisiile industriale și, prin urmare, trebuie excluse din acest calcul?
 - b) Chiar și în cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, Decizia 2013/448/UE și/sau articolul 15 din Decizia 2011/278/UE încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE și/sau obiectivele acesteia ca urmare a faptului că exclud din baza de calcul a plafonului pentru emisiile industriale, prevăzută de dispoziția respectivă, emisiile provenite din producerea de energie electrică prin arderea gazelor reziduale și prin cogenerare termică în instalațiile menționate în anexa I la directiva respectivă, pentru care, cu toate acestea, se pot alocă cote de emisie cu titlu gratuit în conformitate cu articolul 10a alineatele (1)-(4) din aceeași directivă?

- 4) Decizia 2013/448/UE a Comisiei și, eventual, Decizia 2011/278/UE, pe care o pune în aplicare prima decizie menționată, sunt contrare articolului 10a alineatul (12) din directivă, întrucât extind factorul de corecție transsectorial la sectoarele prevăzute de Decizia 2010/2/UE ⁽⁶⁾ (în prezent, Decizia 2014/746/UE ⁽⁷⁾) a Comisiei ca sectoare expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și, prin urmare, reduc cotele alocate cu titlu gratuit?
- 5) Decizia [2013/448/UE] încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, deoarece Comisia Europeană, atunci când a stabilit emisiile verificate înregistrate în perioada 2005-2007, la care fac referire literele (a) și (b) ale alineatului respectiv:
- a) nu a luat în considerare emisiile care nu figurau în Registrul comunitar independent privind tranzacțiile, deși era vorba despre emisii a căror înregistrare nu era obligatorie în perioada avută în vedere;
- b) a extrapolat, în măsura posibilului, valorile relevante ale emisiilor, începând cu emisiile verificate ulterior anului 2008, prin aplicarea factorului de 1,74 % în sens invers;
- c) a exclus toate emisiile provenite de la instalații închise înainte de 30 iunie 2011?

⁽¹⁾ Decizia 2013/448/UE a Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, p. 27).

⁽²⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

⁽³⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

⁽⁴⁾ Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE (JO L 130, p. 1).

⁽⁵⁾ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, p. 23, Ediție specială, 1/vol. 02, p. 159).

⁽⁶⁾ Decizia 2010/2/UE a Comisiei din 24 decembrie 2009 de stabilire, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unei liste a sectoarelor și subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon (JO L 1, p. 10).

⁽⁷⁾ JO L 308, p. 114.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2015 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-389/15)

(2015/C 311/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei Consiliului din 7 mai 2015 de autorizare a deschiderii negocierilor referitoare la Acordul de la Lisabona, revizuit, privind denumirile de origine și indicațiile geografice, în măsura în care se referă la domenii care țin de competența Uniunii Europene;

— menținerea efectelor deciziei atacate, dacă este cazul, până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil de la data prezentei hotărâri, a unei noi decizii care trebuie adoptată de Consiliu în acord cu articolul 218 alineatele (3), (4) și (8) TFUE;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.